

31.566/12.09.2025

O poveste cu final fericit

Vineri dimineața, puțin după ora 8:00.

Krisztian și Naomi, colegii noștri de la Secția 1 Vlaicu Arad, intraseră în serviciul de patrulare. La un moment dat, atenția le-a fost atrasă de un pui de om, care părea singur și dezorientat, pe stradă. Au oprit mașina și au coborât, încercând să găsească, din priviri, un părinte care ar putea avea legătură cu cel mic. Nu părea să îl caute cineva, așa că au decis să intre în vorbă cu el.

Au aflat că îl cheamă Andrei, este în clasa 0, dar, din nefericire, nu știa numele complet al părinților sau școala unde învață.

Cu o banană, bombonele și o sticlă cu apă, cei trei au plecat spre școala din apropiere, unde, din fericire, a fost recunoscut de un dascăl. Cel mic a rămas la școală, iar povestea se încheie aici.

De data asta, Andrei a avut noroc. Nici nu vrem să ne imaginăm ce se putea întâmpla dacă nu erau prin preajmă îngerii lui păzitori, Krisztian și Naomi. L-am fi putut căuta încă. Ar fi putut fi un alt deznodământ.

Iată o poveste reală, care ne arată cât este de important ca toți copiii, de la cea mai mică vârstă, să știe numele părinților, adresa, școala la care învață și un număr de telefon. Un bilet plasticat, cu aceste informații, pe care să-l aibă asupra lui orice copil, ne pot fi de mare ajutor atunci când se pierde.